

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи разширен състав)

7 март 2012 година *

„Държавни помощи — Екологичен данък върху инертните материали в Обединеното кралство — Решение на Комисията да не повдига възражения — Предимство — Селективен характер“

По дело T-210/02 RENV

British Aggregates Association, установено в Lanark (Обединено кралство), за което се явяват г-н С. Pouncey, г-жа J. Coombes, solicitors, и L. Van den Hende, avocat,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-жа М. Afonso, г-н J. Flett и г-н В. Martenczuk, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, представлявано първоначално от г-жа Т. Harris, впоследствие от г-н S. Ossowski, в качеството на представители, подпомагани от г-жа М. Hall и г-н G. Facenna, barristers,

встъпила страна,

с предмет жалба за частична отмяна на Решение С (2002) 1478 окончателен на Комисията от 24 април 2002 година по преписка за държавна помощ № 863/01 — Обединено кралство/Данък върху инертните материали,

ОБЩИЯТ СЪД (първи разширен състав),

състоящ се от: г-н J. Azizi (докладчик), председател, г-жа I. Labucka, г-н S. Frimodt Nielsen, г-н J. Schwarcz и г-н D. Gratsias, съдии,

секретар: г-н N. Rosner, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 май 2011 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Обстоятелствата в основата на спора са изложени в точки 1—25 от Решение на Общия съд от 13 септември 2006 г. по дело British Aggregates/Комисия (T-210/02, Recueil, стр. II-2789, наричано по-нататък „отмененото съдебно решение“ или „решението на Общия съд“), по следния начин:

„1 British Aggregates Association е сдружение на малки независими предприятия, експлоатиращи кариери в Обединеното кралство. Неговите членове, експлоатиращи над 100 кариери, са 55 на брой.

- 2 Инертните материали са зърнести, химически неактивни и се използват в сектора на строителството и благоустройството. Те могат да се използват в естествено състояние, например като насипен материал или баласт, или да се смесват със свързващи материали като цимент (което дава възможност да се получи бетон) или битум. Някои естествено зърнести материали, като пясъка и чакъла, могат да се получат чрез пресяване. Други материали, като твърдите скали, преди пресяване трябва да се смелят. Инертните материали трябва да отговарят на съответните спецификации в зависимост от експлоатационното им предназначение, а физическите свойства на изходния материал определят дали той е подходящ за предвидения вид използване. В този смисъл спецификациите за насипните материали не са толкова строги, колкото за първичната пътна настилка — от своя страна не толкова строги, колкото за повърхностите с интензивно експлоатационно предназначение като асфалтовите настилки на пътните платна или баласта за железопътните линии. По-голямо разнообразие от материали могат да се използват като инертни материали с експлоатационно предназначение с не толкова строги изисквания, докато материалите, които отговарят на по-високи изисквания, са по-малко на брой.

Finance Act 2001

- 3 Членове 16—49 от втора част на Finance Act 2001 (Закон за бюджета за 2001 г., наричан по-нататък „Законът“) и приложения 4—10 към него въвеждат в Обединеното кралство Aggregates Levy (данък върху инертните материали, наричан по-нататък „AGL“ или „данъкът“).
- 4 Разпоредбите, предвиждащи въвеждането на AGL, влизат в сила на 1 април 2002 г. в приложение на правилника за прилагане на Закона.
- 5 Законът е изменен с членове 129—133 и с приложение 38 към Finance Act 2002 (Закон за бюджета за 2002 г.). Така изменените разпоредби предвиждат хипотези на освобождаване за отпадъци (spoils), получени от добиването на някои полезни изкопаеми, и по-специално шифер, шиста, клей и каолин. Освен това те включват и преходен период за въвеждането на данъка в Северна Ирландия.
- 6 AGL се прилага в размер на 1,60 лири стерлинги (GBP) за тон инертни материали, които са предмет на търговско използване (член 16, параграф 4 от Закона).
- 7 Член 16, параграф 2 от Закона, изменен, гласи, че AGL се дължи от момента, когато количество облагаеми инертни материали стане предмет на търговско използване в Обединеното кралство, считано от датата на влизане в сила на Закона. Той следователно се отнася както за внесените, така и за добитите в Обединеното кралство инертни материали.

8 Член 13, параграф 2, буква а) от правилника за прилагане позволява на експлоатиращото предприятие да се ползва от данъчно облекчение, когато облагаемите инертни материали се изнасят или транспортират извън Обединеното кралство, без да бъдат обработвани.

9 Член 17, параграф 1 от Закона, изменен, гласи:

„В настоящата част „инертни материали“ означава (при спазване на член 18 по-долу) скални маси, чакъл или пясък, както и всички материали, към съответния момент включени или естествено примесени в тях“.

10 Член 17, параграф 2 от Закона предвижда, че инертните материали не подлежат на данъчно облагане в четири хипотези: ако изрично са освободени, ако по-рано са били използвани в строителството, ако вече са били обложени с данък върху инертните материали или ако към датата на влизане в сила на Закона не се намират на мястото на произхода си.

11 Член 17, параграфи 3 и 4 от Закона, изменен, предвижда някои случаи на освобождаване от данъка.

12 Освен това член 18, параграфи 1, 2 и 3 от Закона, изменен, уреждат процесите, освободени от данък, както и материалите, за които се отнася това освобождаване.

Административно производство и производство пред националния съд

13 С писмо от 24 септември 2001 г. Комисията получава [първото] оплакване [...] от две предприятия, които нямат никаква връзка с жалбоподателя и искат в съответствие с член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) Комисията да не разкрива на съответната държава членка кои са те. По същество оплаквателите се застъпват становището, че изключването на някои материали от приложното поле на AGL, освобождаването на износа и дерогациите за Северна Ирландия съставляват държавни помощи.

14 С писмо от 20 декември 2001 г. Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия уведомява Комисията за схема за държавна помощ, наречена „Поетапно въвеждане на данъка върху инертните материали в Северна Ирландия“.

15 С писмо от 6 февруари 2002 г. Комисията представя обобщение на първото оплакване на тази държава членка и я приканва, от една страна, да представи своите коментари по оплакването, и от друга страна, да предостави допълнителна информация относно AGL, което тя прави с писмо от 19 февруари 2002 г.

16 На 11 февруари 2002 г. жалбоподателят обжалва AGL пред High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division [Висш съд (Англия и Уелс), отделение на Кралския съд, ...]. Той се позовава по-специално на нарушение на общностните правила в областта на държавните помощи. С първоинстанционно решение от 19 април 2002 г. High Court of Justice отхвърля жалбата, като едновременно с това разрешава на жалбоподателя да подаде жалба по въззивен ред пред Court of Appeal (England & Wales) [Апелативен съд (Англия и Уелс), ...]. След като [жалбоподателят] действително подава жалба по въззивен ред, Court of Appeal спира производството поради подаването на настоящата жалба за отмяна пред [Общия] съд.

17 С писмо от 15 април 2002 г. жалбоподателят междуременно подава оплакване до Комисията срещу AGL [...]. По същество той изтъква, че изключването на някои материали от приложното поле на AGL, както и освобождаването на износа съставляват държавни помощи. Дерогациите за Северна Ирландия, за които е направено уведомление от властите на Обединеното кралство, пък били несъвместими с общия пазар.

Обжалваното решение

18 На 24 април 2002 г. Комисията приема [обжалваното решение, което посочва, че] не повдига възражения срещу AGL [...].

19 На 2 май 2002 г. властите в Обединеното кралство съобщават на жалбоподателя за обжалваното решение. Той е официално уведомен за него от Комисията с писмо от 27 юни 2002 г.

20 В решението си ([точка] 43) Комисията приема, че данъкът не включва елемент на държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, доколкото приложното му поле се обуславя от логиката и естеството на данъчния режим. Освен това тя преценява, че предоставеното на Северна Ирландия освобождаване, за което Комисията е уведомена, е съвместимо с общия пазар.

21 Като описва приложното поле на AGL, Комисията подчертава по същество, че този данък ще се начислява върху необработените инертни материали, „определени като инертни материали, произведени от естествени залежи на полезни изкопаеми, които са предмет на първоначално добиване“, състоящи се от „скални фрагменти, пясък и чакъл, които могат да се използват в суров вид или след механично обработване като трошене, промиване и калибриране“ ([точки] 8 и 9). Що се отнася до изключените материали и преследваните цели, в [точки] 11—13 от обжалваното решение Комисията посочва:

„AGL не се начислява за материали, които са съпътстващи продукти или отпадъци от други процеси. Според [...] власти[те на Обединеното кралство] сред тези материали са отпадъците от шисти и каолин, отпадните скали, пепелта, шлаката от доменни пещи, отпадъците от стъкло и гума. С него не се облагат и рециклираните инертни материали — категория, в която попадат скалните маси, пясъкът и чакълът, които са били предмет на поне еднократно използване (по принцип в строителството и благоустройството).

Според [...] власти[те на Обединеното кралство] изключването на тези материали от приложното поле на AGL цели да насърчи използването им като строителни материали и да намали прекомерното добиване на необработени инертни материали, като по този начин се насърчава рационалното използване на ресурсите.

Първоначалните предвиждания на [...] власти[те на Обединеното кралство] се основават на хипотезата, че AGL ще позволи да се намали обемът на търсенето на необработените инертни материали средно с 20 милиона тона годишно спрямо годишно търсене в Обединеното кралство от порядъка на 230—250 милиона тона“.

22 Що се отнася до преценката на приложното поле на AGL, обжалваното решение постановява в [точки] 29 и 31:

„Комисията изтъква, че AGL ще се налага само за търговското използване на скални маси, пясък и чакъл като инертни материали. Той няма да се налага за тези материали, ако те се използват за други цели. AGL ще се събира само за необработените инертни материали. Той няма да се събира за инертните материали, добити като съпътстващи продукти или отпадъци от други процеси (вторични инертни материали), нито за рециклираните инертни материали. Комисията

следователно счита, че AGL се отнася само за някои сектори на дейност и за някои предприятия. Ето защо тя отбелязва, че следва да се прецени дали приложното поле на AGL се обуславя от логиката и структурата на данъчната система.

[...] [П]ри упражняване на свободата да определя своя национален данъчен режим Обединеното кралство разработва AGL, за да увеличи максимално използването на рециклирани инертни материали или на други заместващи продукти спрямо необработените инертни материали, както и за да утвърди рационалното използване на необработените инертни материали, които са невъзобновяем природен ресурс. Засягането на околната среда от добиването на инертни материали, което Обединеното кралство възнамерява да ограничи [посредством] AGL, включва неудобството чрез шума, праха, нанасянето на вреди на биологичното разнообразие и влошаването на изгледа“.

23 В [точка] 32 Комисията прави извода, че „AGL е специфичен данък с много ограничено приложно поле, определено от държавата членка в зависимост от присъщите за съответния сектор на дейност характеристики“, както и че „[с]труктурата и обхватът на данъка отразяват ясното разграничение между добиването на необработени инертни материали, което води до нежелани последици за околната среда, и производството на вторични или рециклирани инертни материали, което представлява важен принос към обработването на скални маси, чакъл и пясък в резултат на изкопни работи, други строителни работи или от правомерно извършвани други видове обработване с най-различна цел“.

24 Що се отнася до освобождаването на инертните материали, изнесени без да са били преработени на територията на Обединеното кралство, обжалваното решение постановява в [точка] 33:

„[...] такова разрешение се обуславя от обстоятелството, че инертните материали могат да бъдат освободени в Обединеното кралство, ако се използват в освободени производствени процеси (напр[имер] производство на стъкло, пластмаси, хартия, изкуствени торове и пестициди). Като се има предвид, че [...] власти[те на Обединеното кралство] не могат да упражняват контрол над използването на инертните материали извън тяхната територия, освобождаването на износа се налага за правната сигурност на износителите на инертни материали и за да се избегне несправедливото третиране на износа на инертни материали, които в противен случай биха могли да се ползват от освобождаване в Обединеното кралство“.

25 В [точка] 34 Комисията прави извода, че:

„[Н]еприложимостта на такъв налог за вторичните, както и за рециклираните инертни материали произтича от неговото естество и [от] обща[та му] структура. Въвеждането на налог върху добиването на необработени инертни материали ще допринесе за намаляването на добиването на първични инертни материали, на използването на невъзобновяеми ресурси и на вредоносните за околната среда последици. Ето защо Комисията е на мнение, че предимствата, които могат да се породят в полза на някои предприятия предвид определянето на приложното поле на AGL, са оправдани от естеството и [от] общата структура на данъчния режим“.

Спорни производства и искания на страните

- 2 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 12 юли 2002 г., жалбоподателят British Aggregates Association иска частична отмяна на Решение С (2002) 1478 окончателен на Комисията от 24 април 2002 година по преписка за държавна помощ № 863/01 — Обединено кралство/Данък върху инертните материали (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

- 3 С определение на председателя на втори състав на Общия съд от 28 ноември 2002 г. Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия е допуснато да встъпи в подкрепа на исканията на Комисията на Европейските общности.
- 4 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва, на първо място, нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, на второ място, липса на мотиви по смисъла на член 253 ЕО, на трето място, нарушение от страна на Комисията на задължението ѝ да открие официална процедура по разследване по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО, и на четвърто място, нарушение от страна на тази институция на задълженията ѝ по време на предварителното разглеждане по смисъла на член 88, параграф 3 ЕО.
- 5 Комисията оспорва допустимостта на жалбата, като поддържа, че обжалваното решение не засяга лично жалбоподателя по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО.
- 6 С отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, Общият съд обявява жалбата за допустима поради съображенията, изложени в точки 45—68 от него. Освен това той отхвърля първото и второто правно основание, разгледани заедно, а след това третото и четвъртото, поради съображенията, съответно изложени в точки 104—156, 163—173 и 177—180 от отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе. Поради това Общият съд отхвърля жалбата в нейната цялост.
- 7 На 27 ноември 2006 г. жалбоподателят подава жалба пред Съда с искане за отмяна на решението на Общия съд, точка 1 по-горе, и на обжалваното решение, освен по отношение на освобождаването на Северна Ирландия. Комисията подава насрещна жалба с искане Съдът да отмени посоченото съдебно решение и да обяви жалбата за недопустима. Обединеното кралство иска отхвърляне на основната жалба.
- 8 С Решение от 22 декември 2008 г. по дело British Aggregates/Комисия (C-487/06 P, Сборник, стр. I-10505, наричано по-нататък „съдебното решение по жалбата“), Съдът отменя решението на Общия съд, точка 1 по-горе, и връща делото за ново разглеждане от Общия съд.
- 9 Съдът потвърждава изцяло преценката на Общия съд по допустимостта на жалбата (съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 24—58).
- 10 По съществуващото на жалбата Съдът констатира наличието на две грешки при прилагане на правото от Общия съд.
- 11 Според Съда, от една страна, в точки 115, 117, 120, 121 и 128 от отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, Общият съд не е приложил правилно понятието за държавна помощ, по-специално критерия за избирателност на предимството, който не провежда разграничение в зависимост от причините или целите на държавните мерки, а ги определя в зависимост от техните последици. Поради това Общият съд не е можел да вземе предвид преследваната екологична цел, за да обоснове изключването от приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО на мерки, включващи избирателно предимство (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 82—92).
- 12 От друга страна, според Съда, по-специално в точки 118, 134, 139, 154 и 171 от отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, като постановява, че Комисията се ползва с широко право на преценка при прилагането на член 88, параграф 3 ЕО, Общият съд е допуснал грешка във връзка със степента на съдебния контрол, който следва да се упражни по отношение на понятието за държавна помощ, което има правен характер и трябва да се тълкува въз основа на обективни фактори. По тази причина Съдът счита, че съдилищата на Европейския съюз по принцип трябва да упражняват цялостен контрол по въпроса дали дадена мярка влиза в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО. Този принцип се прилага и към решенията, приети от

Комисията след края на процедурата по предварително разглеждане по смисъла на член 88, параграф 3 ЕО, щом като Комисията е длъжна, без да разполага с право на преценка, да открие официалната процедура по разследване на основание на параграф 2 от този член, когато предварителното разглеждане не ѝ позволява да преодолее всички трудности по преценката. Според Съда тази грешка при прилагане на правото опорочава цялостния анализ по същество на обжалваното решение, извършен от Общия съд (съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 109—115).

- 13 Съдът приема за основателно и твърдението за нарушение, свързано с точка 112 от отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе. В нея Общият съд счита по същество, че Комисията е приела в цялото обжалвано решение, и по-специално в точка 29 от мотивите към него, че думите „първични инертни материали“ главно са означавали инертните материали, „които се облагат с AGL“, докато думите „вторични инертни материали“ главно са се отнасяли за „освободените“ инертни материали, изброени в Закона. От това Общият съд по-специално прави извода, че Комисията се е ограничила до твърдението в тази точка, че „AGL няма да се събира за производните продукти или отпадъците от първичното добиване, когато са освободени по закон“. Според Съда по този начин Общият съд допуска грешка в тълкуването и замества със своето тълкуване това, което пряко произтича от обжалваното решение, макар изобщо да липсва съществен елемент, който да го обосновава (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 140—145, по-специално точка 144, и точка 151).
- 14 Освен това Съдът приема за основателно твърдението за нарушение, свързано с точка 150 от отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, отнасящо се до спазването на задължението за мотивиране съгласно член 253 ЕО. Според Съда, обратно на констатираното от Общия съд в тази точка, мотивите, основани на член 91 ЕО, не биха могли да се разглеждат като свързани с мотивите, изложени в обжалваното решение, изведени от липсата на средства на властите на Обединеното кралство относно използването на материали като инертни материали извън територията на тази държава членка, а в действителност представляват различни мотиви, представени след приемането на това решение. Поради това Съдът счита, че Общият съд е нарушил член 253 ЕО, като ги е взел предвид като мотиви, изложени в обжалваното решение (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 172—179, по-специално точка 178).
- 15 Накрая Съдът отхвърля правните основания за обжалване, изведени от грешки при прилагане на правото, отнасящи се, от една страна, до липсата на откриване на официалната процедура по разследване, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 185—189), и от друга страна, до непълнотата на мотивите на обжалваното решение (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 192—194).
- 16 Съдът в крайна сметка решава да отмени решението на Общия съд, точка 1 по-горе, да върне делото за ново разглеждане от Общия съд поради двете грешки при прилагане на правото, посочени в точки 11 и 12 по-горе, и да не се произнася по съдебните разноси (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 195, 197 и 198).
- 17 След връщането на настоящото дело за ново разглеждане страните са приканени да изложат становищата си по последиците за решаването на спора, които следва да се изведат от съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе. В съответствие с член 119, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд жалбоподателят, Комисията и Обединеното кралство представят своите писмени становища.
- 18 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение, освен по отношение на освобождаването на Северна Ирландия,

- да осъди Комисията да понесе съдебните разноски, включително разноските, направени в рамките на производството по обжалване.
- 19 Комисията, поддържана от Обединеното кралство, моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 20 По доклад на съдията докладчик Общият съд (първи разширен състав) решава да започне устната фаза на производството.
- 21 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание от 16 май 2011 г.
- 22 По време на съдебното заседание Общият съд приканва Комисията и Обединеното кралство, в рамките на процесуално-организационно действие на основание член 64 от Процедурния правилник, да му представят в срок от три седмици всички документи или справочна информация за документите, които вече се съдържат в административната преписка, отнасящи се до някои фактически елементи на административното производство, образувано след уведомяването за Aggregates Levy (данък върху инертните материали, наричан по-нататък „AGL“ или „данък“), относно добиването на „необработени“ инертни материали, предназначени за търговско използване. Така Общият съд оставя отворена устната фаза на производството, което е отбелязано в протокола от съдебното заседание.
- 23 С отделен акт, подаден в секретариата на Общия съд на 30 май 2011 г., жалбоподателят иска от Общия съд да разпорежи на Комисията и на Обединеното кралство да представят в рамките на процесуално-организационни действия на основание член 64 от Процедурния правилник допълнителна информация относно някои оспорени в съдебното заседание факти. Комисията и Обединеното кралство представят своите становища по това искане на 13 и 14 юли 2011 г.
- 24 С отделни актове, подадени в секретариата на Общия съд на 14 юни 2011 г., Комисията и Обединеното кралство съответно се съобразяват с искането на Общия съд за представяне на документи. Жалбоподателят представя становището си по тези документи на 18 юли 2011 г. и устната фаза на производството приключва.

От правна страна

1. Предварителни бележки

- 25 Тъй като Съдът потвърждава окончателно преценката на Общия съд в отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, във връзка с допустимостта на жалбата (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 24—58), което е признато от страните, следва да се приеме за установено, че настоящата жалба е допустима, и преценката на Общия съд да се ограничи до законосъобразността по същество на обжалваното решение.
- 26 В това отношение, след връщането на настоящото дело за ново разглеждане поради грешките при прилагане на правото, установени в точки 82—92 и 109—115 от съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, свързани с неправилното прилагане от Общия съд на понятието за държавна помощ и на степента на съдебния контрол на обжалваното решение (вж.

точки 10—12 и 16 по-горе), Общият съд е длъжен да преразгледа всички релевантни факти, които са предмет на настоящия спор, и да ги квалифицира отново от гледна точка на забраната, предвидена в член 87, параграф 1 ЕО.

- 27 Следователно Общият съд счита за необходимо да разгледа първото правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО.

2. По първото правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО

Резюме на становищата на страните след връщането на делото за ново разглеждане

- 28 Жалбоподателят поддържа по същество, че обжалваното решение е опорочено от неправилно прилагане на понятието за държавна помощ, в частност на селективния характер на предимствата, произтичащи от AGL. Нито Комисията, нито Обединеното кралство доказали, че от гледна точка на преследваната от AGL екологична цел диференцираното третиране на някои инертни материали и/или други материали е можело да бъде обосновано от естеството, от общата структура или от екологичната логика на Закона. Така несъгласуваността в приложното поле на AGL водела до забранени от член 87, параграф 1 ЕО избирателни предимства. Според жалбоподателя тази несъгласуваност се потвърждава по-специално от освобождаването от данъка на някои материали като шифер, глина и шиста, макар че те съставляват „инертни материали“ по смисъла на Закона и че инертните материали, получени от заместими материали, се облагат с данъка. При липсата на точно определение на понятието „инертни материали“ обаче това освобождаване не можело да бъде обосновано с довода, че AGL цели да насърчи пренасочване на търсенето на „необработени“ инертни материали към по-щадящи околната среда материали, в частност да поощри използването на рециклирани инертни материали и на други заместващи продукти, както и ефикасно използване на посочените необработени инертни материали, които са невъзобновяем ресурс (точка 31 от обжалваното решение).
- 29 Що се отнася до освобождаването на износа, жалбоподателят приканва Общия съд да санкционира обосновката, съдържаща се в точка 33 от обжалваното решение, съгласно която властите на Обединеното кралство не били в състояние да контролират износа на инертни материали, което съдържало риск от неравно третиране на изнасяните инертни материали. Всъщност 90 % от изнасяните и освободени инертни материали произхождали само от една гранитна кариера, намираща се в Glensanda в Шотландия, като нито един неин продукт не можел да бъде използван в процесите, освободени от данък в Обединеното кралство. Така истинската обосновка на това освобождаване, далеч от естеството и общата структура на данък, свързан с околната среда, била да се опази конкурентоспособността. Освобождаването на износа следователно предоставяло избирателно предимство по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО.
- 30 Комисията посочва в отговор, че за целите на прилагането на член 87, параграф 1 ЕО Общият съд трябва „най-напред да прецени наличието на мярка (или на „система“), която не съдържа елементи на държавна помощ и не отчита екологичната цел или естеството или общата структура на системата“.
- 31 Всъщност според Комисията най-напред следва да се посочи, че изключителна данъчна тежест, с която се облага ограничен сектор, не е държавна помощ, без да е необходимо да се преценяват целите на данъка или естеството и общата структура на системата. В конкретния случай инертните материали подлежали на облагане с данъка, докато материалите, различни от инертните или материалите, които не се използват като такива, не подлежали на облагане. На следващо място, трябвало да се посочи, че системата предвижда изключения за рециклираните продукти и за заместителите на необработените инертни материали, по-специално строителните отпадъци, дори използвани като инертни материали, и че тези изключения се отнасят към естеството или общата структура на системата и действително допринасят за

намаляване в по-голяма степен на добиването на необработените инертни материали. Жалбоподателят обаче допускал отново първоначалната си грешка, която е свързана с прехвърляне на екологичната цел, отнасяща се до естеството или до общата структура на системата, от втората към първата част на тази обосновка. Обратно на това, което постановил Общият съд в отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, тази обосновка се прилагала към всеки данък, представляващ изключителна данъчна тежест, с който се облага ограничен сектор, независимо от неговите цели. Съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, правилно отбелязало тази грешка и по този начин потвърдило обжалваното решение и позицията на Комисията.

- 32 Комисията оспорва довода, че AGL не следва последователна логика, тъй като други сектори, които влияят по сходен начин върху околната среда, не се облагат с данъка (Решение на Общия съд, точка 1 по-горе, точки 82, 86 и 87). Изключителна данъчна тежест, с която се облага ограничен сектор — а именно инертните материали — не съдържа елементи на държавна помощ в полза на всички останали необложени с данъка сектори. Тези останали сектори не подлежат на облагане или защото не представлявали инертни материали (каменни и лигнитни въглища, глина, каолин, клей, шифер и шиста; Решение на Общия съд, точка 1 по-горе, точка 129), или защото не били използвани като инертни материали (варовик, предназначен за производството на цимент, и пясък, предназначен за производството на стъкло) (Решение на Общия съд, точка 1 по-горе, точки 90—92 и 128, първо изречение). В отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, Общият съд правилно отхвърлил този довод на жалбоподателя и постановил, че по принцип държавите членки са компетентни да определят стоките или услугите, които решават да облагат с данък, без от това да следва държавна помощ в полза на останалите сектори, които имат сравнимо влияние върху околната среда (точки 114—116, 128 и 129 от Решение на Общия съд, точка 1 по-горе).
- 33 Общият съд обаче добавил аспект, който не е посочен в мотивите на обжалваното решение и не е изтъкнат от Комисията по време на производството, тъй като е несъвместим с постоянната съдебна практика (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 84, 85 и 87), а именно екологичната цел (Решение на Общия съд, точка 1 по-горе, точки 115 и 128). Всъщност Общият съд неправилно тълкувал мотивите на обжалваното решение като сведени до екологичните данъци, при положение че тези мотиви се прилагали за всеки данък, независимо от неговата цел. Съдът правилно установил тази грешка (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 86 и 87). За да я поправи, Общият съд трябвало да изключи екологичната цел от тази част от своите съображения, за да стигне до извода, че изключителна данъчна тежест, с която се облага ограничен сектор, не съдържа елементи на държавна помощ в полза на всички останали необложени с данъка сектори, и че няма държавна помощ в полза на материалите, различни от инертните, и в полза на инертните материали, предназначени за употреба, изключена от приложното поле на AGL. Комисията уточнява в това отношение, че съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, изрично отхвърля различните твърдения за нарушения на жалбоподателя във връзка с факта, че някои инертни материали се облагат с данъка и че някои материали, различни от инертните или които не се използват като такива, не подлежат на облагане с данъка.
- 34 Комисията поддържа, че точка 88 от съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, потвърждава тази преценка, като отбелязва, че добавянето на екологичната цел в отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, е в явно противоречие с изключването на други вредоносни за околната среда сектори, като този на въглищата, и с посочването на други цели за обосноваване на липсата на облагане с данъка на тези други сектори, една от които е желанието да се опази международната конкурентоспособност. В това отношение Съдът правилно приел, че подобно противоречие не можело да се преодолее с посочването на мотиви, основани на естеството или [на] общата структура на системата, тъй като „от значение е не целта, а последиците“ (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 84, 85 и 87).

- 35 Що се отнася до извършеното от Общия съд разграничение в точки 120 и 121 от отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, между настоящия случай и случая в основата на Решение на Съда от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline* и *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (C-143/99, Recueil, стр. I-8365, наричано по-нататък „Решение по дело *Adria-Wien Pipeline*“), Комисията напомня, че Съдът е установил, че член 87, параграф 1 ЕО определя държавните мерки в зависимост от техните последици и следователно независимо от използваните техники (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точка 89). По отношение на последиците Комисията напомня, че AGL е специфичен данък, с който се облага ограничен сектор, а именно инертните материали (точка 32 от обжалваното решение). Тази характеристика на изключителна данъчна тежест, с която се облага ограничен сектор, обосновавала заключението, че този данък сам по себе си — и независимо от неговата цел — не е държавна помощ в полза на материали, различни от инертните, или на инертни материали, които не се използват като такива (Решение на Общия съд, точка 1 по-горе, точки 90—92). Според Комисията тази характеристика освен това представлява „неутралната отправна точка“ или „системата“, или „нормалността“ — която „не съдържа сама по себе си елементи на държавна помощ и не е въведена при отчитане или основаване на целта на данъка или [...] естеството или общата структура на системата“ — и която позволява да се определи дали други хипотези на освобождаване от данъка се отнасят към естеството или към общата структура на системата. Такъв ограничен сектор като „отправна точка“ обаче липсвал в положението, което е в основата на Решение по дело *Adria-Wien Pipeline*, посочено по-горе, тъй като съответната мярка пораждала последици върху голяма част от общата структура, което обосновало различен подход.
- 36 Във връзка с това Комисията приканва Общия съд да преразгледа, при спазване на изисквания стандарт за съдебен контрол, на първо място определянето на сектора на инертните материали (Решение на Общия съд, точка 1 по-горе, точки 75, 90, 91, 110, 138 и 139, и съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 96—101). В настоящия случай Комисията основала анализа си върху приложното поле на данъка, както е определено от Обединеното кралство. Материалите, различни от инертните, като каменните и лигнитните въглища, глината, каолина, клея, шифера и шистата, и инертните материали, които не се използват като такива, по-специално варовикът, предназначен за производството на цимент, и пясъкът, предназначен за производството на стъкло, не били облагани с данъка, защото не спадали към сектора на инертните материали. Следователно не било правилно да се поддържа, както прави жалбоподателят, че всичките засегнати материали са инертни материали. Съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе (точка 130), също потвърждавало, че някои материали не се облагат с данъка, защото не са инертни материали. На второ място, това преразглеждане трябвало да обхване облагането с данък на инертните материали с високи технически спецификации, като червения чакъл за велосипедните алеи, настилката на пътните платна и баласта за железопътните линии, с мотива че те са инертни материали, независимо дали съществуват заместители на тези материали (Решение на Общия съд, точка 1 по-горе, точки 85, 90—92, 135 и 136, и съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 125, 126, 130 и 131). На трето място, Общият съд трябвало да преразгледа облагането с данък на „вторичния“ варовик и пясък, с мотива че те се използват като инертни материали, независимо от тяхната квалификация като „вторични“ продукти от някои кариери (Решение на Общия съд, точка 1 по-горе, точки 86, 90—92 и 137, и съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 146—151). На четвърто място, това преразглеждане трябвало да обхване необлагането с данък на продуктите, различни от инертните материали, и на строителните отпадъци като шифера, шистата, глината, каолина, клея, каменните и лигнитните въглища, дори когато те се използват като инертни материали, с мотива че насърчаването на използването на заместители на необработени инертни материали се отнася до естеството или до общата структура на системата (Решение на Общия съд, точка 1 по-горе, точки 83, 94—98 и 130—132, и съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 152—154 и 160—162). На последно място, що се отнася до освобождаването на износа, Комисията приканва Общия съд да преразгледа дали това освобождаване е обосновано от мотивите, изложени в точки 22 и 33 от обжалваното решение.

- 37 Обединеното кралство оспорва по-специално довода на жалбоподателя, че основните понятия на AGL никога не са били определени ясно и че им е приписвано различно съдържание според обстоятелствата.
- 38 Така изразът „първичен инертен материал“ бил най-често използваният от предприятията, експлоатиращи кариери, за обозначаване на първичния или основния инертен материал, произвеждан там. Тези експлоатиращи предприятия често произвеждали гама от различни инертни материали, вариращи според физичните им свойства, техническите им спецификации и пригодността им за някои приложения. Така инертните материали с висока спецификация можело да бъдат използвани за изработката на катран или на бетон, докато инертните материали с по-ниска спецификация можело да бъдат подходящи за използване като насипен материал или като баласт. Първичните инертни материали по правило били разглеждани като материали с най-висока стойност, като обект на значително търсене и като притежаващи достатъчно високо съдържание, което ги правело подходящи за широка гама приложения. Икономическата надеждност на добиването зависела значително от геологията на обекта и в определена степен от лекотата, с която е възможно да се придвижи необходимото оборудване до обекта, за да се рафинира суровината и да се доведат до най-висока степен желаните ѝ качества.
- 39 За сметка на това изразът „вторичен инертен материал“ бил най-често използваният от предприятията, експлоатиращи кариери, за обозначаване на инертните материали, които съставляват производни продукти от производството на първични инертни материали, което често предполага физическа обработка — като трошене, пресяване, шлифоване и стриване. На всеки етап от тази обработка създадените производни инертни материали нямали толкова високо съдържание като това на първичните инертни материали и затова били отделяни от последните. Вторичните инертни материали можело да бъдат предмет на допълнителна обработка на няколко етапа, за да се достигне до собствения им максимален потенциал като инертни материали. По този начин била произвеждана гама от продукти с разнообразно съдържание и с все по-ограничено качество или все по-ниска стойност, докато остане само един много фин инертен материал, а именно „фините частици“, чието използване и търсене е ограничено. Не ставало въпрос обаче непременно за вторични продукти или за отпадъци. Напротив, повечето вторични инертни материали имали особено висока стойност и качество и били търсени, така че в повечето случаи само „фините частици“ можело да бъдат квалифицирани като отпадъци. Поради това по-ограниченото съдържание на вторичния инертен материал отколкото това на първичния инертен материал представлява основният аспект, който позволява да се разграничат тези два вида инертни материали. Изразът „вторичен инертен материал“ също понякога бил използван за обозначаване на производните продукти от определен брой добивни и производствени процеси, чиято цел не е производството на инертни материали, но които неизбежно водят до производството на такива материали, като отпадъците от минния добив, добива на каолин, производството на шифер, пепелта от електроцентралите и шлаките от доменните пещи. В този смисъл въпросните процеси трябвало да бъдат разграничавани от експлоатацията на инертни материали.
- 40 Обединеното кралство отбелязва, че желае да намали обезвреждането на тези производни продукти като отпадъци и поради това се стреми да насърчи тяхното използване като надеждна алтернативна възможност за самата експлоатация на инертни материали. Въпреки че AGL не определя тези материали като „вторични инертни материали“, това наименование обикновено се използвало в съответните сектори. Използваната в сектора на експлоатацията на кариери терминология обаче можела да въведе в заблуждение, доколкото облагаемите и необлагаемите материали често били обозначавани погрешно съответно като първични и вторични инертни материали, при положение че категорията на облагаемите инертни материали включвала както първични, така и вторични инертни материали. Освен това думите „необработени инертни материали“ се отнасяли както за първичните, така и за вторичните инертни материали, които не са били използвани преди това, тъй като са добити неотдавна. Рециклираните инертни материали следователно не били необработени инертни материали.

- 41 Обединеното кралство оспорва довода на жалбоподателя, че Комисията, както и Обединеното кралство, не били доказали последователната екологична логика на AGL или пропуснали да установят, че естеството и общата му структура могат да обосноват неговото приложно поле. Не се спорело, че добивът на инертни материали води до редица негативни въздействия върху околната среда, включително неудобство чрез шума, праха, дразнещия изглед, вредите, причинени на биологичното разнообразие, и влошеното качество на живота. AGL целял да включи тези разходи за околната среда в цената на инертните материали, за да намали използването на необработени инертни материали, да насърчи ефикасната им употреба, използването на други рециклирани материали и това на материали, които иначе биха били обезвредени като отпадъци. Въпреки че AGL се събира пряко от производителите на инертни материали, накрая данъчната тежест понасяли крайните потребители, тъй като посочените производители прехвърляли разходите за данъка върху своите клиенти посредством ценообразуването си. В този смисъл AGL бил косвен данък, с който се облагали крайните потребители на необработени инертни материали.
- 42 Обединеното кралство оспорва наличието на несъгласуваност в общата структура на AGL, която пораждала избирателно предимство в полза на някои необложени сектори или продукти. Общият съд не трябвало да преразглежда подробно доводите на жалбоподателя по отношение на естеството, логиката и приложното поле на AGL, щом като Съдът е отхвърлил повечето от тях с оглед суверенните фактически преценки на Общия съд (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 94—101). Освен това естеството и логиката на AGL, както и екологичните принципи, обуславящи този данък, били прости, съгласувани и смислени. Така необлагането на някои материали, като каолин, клей, шифер и други отпадъци от полезни изкопаеми и промишлени отпадъци, произтичало от естеството и цялостната структура на AGL, което имало за резултат, че това освобождаване не попадало в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО.
- 43 Що се отнася до освобождаването от данък на шифера, шистата и каолина, Обединеното кралство твърди, че производственият процес на шифера и на каолина създава много производни на инертния материал продукти. Освен това някои сектори на пазара на инертни материали използвали успешно такива производни продукти, за да заместят други подлежащи на облагане с AGL необработени инертни материали. Всъщност добивните процеси на каолин, шифер, каменни въглища и на други материали нямали за цел производството на инертни материали, но неизбежно водели до производството на подходящи за такава употреба материали. Въпреки че тези добивни процеси в известна степен създават отпадъци и са вредни за околната среда, не съществувал никакъв по-ефикасен начин за производство на такива материали като шифера и каолина. С оглед целта на AGL по защита на околната среда следвало по-скоро да се даде предимство, доколкото е възможно, на използването като инертни материали на производните продукти от тези процеси, отколкото да се използват други необработени инертни материали, по-специално когато единствената друга възможност била да се обезвредят тези производни продукти като отпадъци. Всъщност значителен обем производни материали от тези процеси понастоящем се продавал като необложени с AGL инертни материали, докато преди въвеждането на данъка повечето от тези материали щели да бъдат изхвърлени. Що се отнася до освобождаването на материали, предназначени за използване, различно от това като инертни материали, например кварцовия пясък за производството на стъкло, то се прилагало, когато са изпълнени кумулативно две основни условия, а именно, от една страна, фактът, че не съществува никакъв надежден заместващ материал, и от друга страна, фактът, че материалът не се използва като инертен материал.
- 44 Според Обединеното кралство по същество всички доводи на жалбоподателя относно съответствието или несъответствието на AGL с принципа, че замърсителят плаща, с въздействието на добива на различни материали върху околната среда, с определянето от Комисията на „сектора на инертните материали“ и с твърдяната истинска логика, на която се основава освобождаването на някои материали, а именно опазването на международната

конкурентоспособност, са били отхвърлени от Съда (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 99—101, 128—132, 149, 150, 161 и 162) и следователно не трябва да бъдат разглеждани. Във всеки случай тези доводи били явно неправилни предвид естеството и логиката на AGL, както са изложени по-горе (Решение на Общия съд, точка 1 по-горе, точки 129, 133, 134, 138 и 153). Освен това жалбоподателят смесвал употребата на думите „първични инертни материали“, „вторични инертни материали“ и „необработени инертни материали“ и им приписвал значение, неподкрепено с легална дефиниция, предвидена в Закона.

По условията за прилагане на член 87, параграф 1 ЕО

По критериите, уреждащи селективния характер на предимството

- 45 С първото си правно основание жалбоподателят по същество упреква Комисията, че е приложила неправилно понятието за държавна помощ, в частност критериите за предимството и за неговия селективен характер, по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, и че е допуснала грешки при прилагането на това понятие.
- 46 Що се отнася до критерия за предимство, в постоянната съдебна практика се посочва, че понятието „помощ“ е по-общо от „субсидия“, тъй като включва не само положителните престации като самите субсидии, но и други видове държавни мерки, които под различна форма облекчават тежестите, обичайно натоварващи бюджета на едно предприятие, и които, без да са субсидии в строгия смисъл на думата, имат същото естество и същите последици (вж. Решение на Съда от 8 май 2003 г. по дело *Italie* и *SIM 2 Multimedia*/Комисия, C-328/99 и C-399/00, Recueil, стр. I-4035, точка 35, Решение от 10 януари 2006 г. по дело *Cassa di Risparmio di Firenze* и др., C-222/04, Recueil, стр. I-289, точка 131 и Решение от 15 юни 2006 г. по дело *Air Liquide Industries Belgium*, C-393/04 и C-41/05, Recueil, стр. I-5293, точка 29 и цитираната там съдебна практика). Що се отнася до данъчната област, Съдът уточнява, че мярка, с която публичните власти предоставят на някои предприятия данъчно освобождаване, което поставя получателите в по-благоприятно финансово положение от другите данъчнозадължени лица, представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. Също така може да представлява държавна помощ мярка, предоставяща на определени предприятия намаление на дължимия данък или отсрочено плащане на обичайно дължимия данък (вж. в този смисъл Решение по дело *Cassa di Risparmio di Firenze* и др., посочено по-горе, точка 132).
- 47 Що се отнася до критерия за избирателност на предимството, следва да се разгледа въпросът дали в рамките на определен правен режим дадена държавна мярка може да постави в по-благоприятно положение „определени предприятия или производството на някои стоки“ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО в сравнение с други предприятия, които се намират в сходно фактическо и правно положение от гледна точка на преследваната от съответната мярка цел (Решение по дело *Adria-Wien Pipeline*, точка 35 по-горе, точка 41; вж. също Решение на Съда от 3 март 2005 г. по дело *Heiser*, C-172/03, Recueil, стр. I-1627, точка 40, Решение на Съда от 22 юни 2006 г. по дело *Белгия* и *Forum 187*/Комисия, C-182/03 и C-217/03, Recueil, стр. I-5479, точка 119, Решение на Съда от 6 септември 2006 г. по дело *Португалия*/Комисия, C-88/03, Recueil, стр. I-7115, точка 54 и Решение на Съда от 11 септември 2008 г. по дело *UGT-Rioja* и др., C-428/06-C-434/06, Сборник, стр. I-6747, точка 46).
- 48 Не изпълнява това условие за селективност обаче мярка, която, макар да предоставя предимство на своя получател, е оправдана с оглед на естеството и общата структура на данъчната система, в която се вписва (вж. в този смисъл Решение по дело *Adria-Wien Pipeline*, точка 35 по-горе, точка 42 и Решение по дело *Португалия*/Комисия, точка 47 по-горе, точка 52). Съдът уточнява, че съответната държава членка може да докаже, че тази мярка произтича пряко от основните или ръководните принципи на данъчната ѝ система и че в това отношение трябва да се

разграничават, от една страна, целите, които са поставени на конкретен данъчен режим и са външни за него, и от друга страна, вътрешноприсъщите на самата данъчна система механизми, които са необходими за постигането на тези цели (Решение по дело Португалия/Комисия, точка 47 по-горе, точка 81). Всъщност не е възможно към данъчни освобождавания, произтичащи от дадена цел, чужда на данъчната система, в която те се вписват, да не се приложат изискванията на член 87, параграф 1 ЕО.

- 49 Освен това, за целите на преценката на селективния характер на предоставеното от съответната мярка предимство, определянето на референтната рамка придобива по-голямо значение при данъчните мерки, тъй като самото съществуване на предимство може да бъде установено само в сравнение с едно „обичайно“ облагане (вж. в този смисъл Решение по дело Португалия/Комисия, точка 47 по-горе, точка 56 и Решение на Общия съд от 1 юли 2004 г. по дело *Salzgitter/Комисия*, T-308/00, *Recueil*, стр. II-1933, точка 81). Така, за да се квалифицира национална данъчна мярка като „селективна“, най-напред трябва да се започне с установяване и разглеждане на общия или „обичаен“ данъчен режим, приложим в съответната държава членка. Именно в сравнение с този общ или „обичаен“ данъчен режим трябва, на второ място, да се прецени и установи евентуалният селективен характер на предимството, предоставено от разглежданата данъчна мярка, като се докаже, че тя дерогира посочената обща система, доколкото въвежда диференциация между оператори, намиращи се в сходно фактическо и правно положение с оглед на целта, която е определена за данъчната система на съответната държава членка.
- 50 Поради това най-напред следва да се установят критериите, определящи „обичайното“ данъчно облагане, предвидено от AGL.

По „обичайното“ данъчно облагане, предвидено от AGL

- 51 В настоящия случай страните признават, че референтната рамка, в светлината на която трябва да се определят обичайното данъчно облагане и съществуването на евентуални избирателни предимства, се състои от самия AGL, който установява специфичен данъчен режим, приложим в сектора на инертните материали в Обединеното кралство.
- 52 При все това, обратно на посоченото от Комисията (вж. точки 31—33 по-горе), дори да се предположи, че този режим може да бъде описан като „изключителна данъчна тежест, която обхваща само определен икономически сектор“, тя не е освободена само поради това обстоятелство от предвидената в член 87, параграф 1 ЕО забрана (вж. в този смисъл Решение по дело *Heiser*, точка 47 по-горе, точка 42), тъй като този режим е в състояние да провежда различия в рамките на същия този сектор, които могат да отговарят на критериите за предимство и за избирателност по смисъла на посочената в точка 47 по-горе съдебна практика. Освен това, в съответствие с правния характер на понятието за държавна помощ, което трябва да бъде тълкувано въз основа на обективни фактори (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точка 111), целта на дадена държавна мярка, както в настоящия случай екологичната цел или характерът на екологичен данък на даден специфичен или секторен данъчен режим, не е достатъчна, за да може тази мярка поначало да избегне квалификацията като държавна помощ по смисъла на тази разпоредба (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точка 84), тъй като подобна мярка трябва да бъде преценявана в зависимост от нейните последици и без да се вземат под внимание нейните причини или цели (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 85—88). Следователно понятието за държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО изисква да се разгледа въпросът дали даден специфичен или секторен данъчен режим съдържа диференциация, която има за последица да постави в по-благоприятно положение „определени предприятия или производството на някои стоки“ в рамките на сектора, обхванат от този режим, което предполага най-напред да се определи „обичайното“ данъчно облагане, на което той се основава (вж. точка 49 по-горе).

- 53 Както следва по-специално от писменото становище на Обединеното кралство (вж. точки 37—43 по-горе) и от отговорите на страните на устните въпроси на Общия съд в съдебното заседание, принципът на „обичайно“ данъчно облагане, на който се основава AGL, е този на търговското използване в Обединеното кралство на материал, който се облага като „инертен материал“ (член 16, параграфи 1 и 2, и член 17, параграф 1 от Finance Act 2001 (Закон за бюджета за 2001 г., наричан по-нататък „Законът“), без Законът да предвижда точно определение на термина „инертен материал“ или общи критерии за данъчно облагане, уточняващи този термин, по-специално в зависимост от физикохимичните свойства, състава, размера или търговската стойност на съответните материали.
- 54 В това отношение следва да се поясни, че наименованията „необработени“, „първични“ или „вторични“ инертни материали, използвани многократно както в обжалваното решение, така и от страните в хода на производството, не са определящи, тъй като в текста на разпоредбите на AGL не се извършва такова разграничение. Всъщност, както признава Обединеното кралство в съдебното заседание, от една страна, обичайният режим на данъчно облагане на AGL не се определя от гледна точка на родово понятие за инертен материал. От друга страна, Законът изключва от приложното поле на AGL инертните материали, които са получени от някои материали (член 17 от Закона), независимо от тяхното физическо състояние, или са получени в резултат на определени добивни или производствени процеси („Освободени процеси“ съгласно член 18 от Закона), или само поради това че са предназначени за износ (член 16, параграф 2 от Закона). Така AGL съдържа списък на инертни материали, получени от материали или добивни или производствени процеси, които са освободени от данъка, независимо от възможната им принадлежност към една от твърдяните категории инертни материали (член 17, параграфи 2—4 и член 18, параграфи 1—3 от Закона).
- 55 От това следва, че принципът на обичайно данъчно облагане, на който се основава AGL, почива само на понятието за търговското използване в Обединеното кралство на материал, който се облага като „инертен материал“.
- 56 В обжалваното решение обаче Комисията явно е пропуснала да вземе предвид този принцип на обичайно данъчно облагане, за да определи селективния характер на евентуалните предимства, създадени от AGL. В този смисъл описанието на приложното поле на AGL, съдържащо се по-специално в точка 29, второ и трето изречение от обжалваното решение, не съответства на това определение на обичайното данъчно облагане. Всъщност съгласно тези изречения по същество данъкът ще се събира само за „необработените“ инертни материали, а не „за инертните материали, добити като съпътстващи продукти или отпадъци от други процеси (вторични инертни материали), нито за рециклираните инертни материали“. AGL обаче не предвижда такова общо правило за данъчно облагане, което провежда разграничение в зависимост от тези различни категории инертни материали („необработени“, „вторични“ и „рециклирани“).
- 57 Тази констатация не се поставя под въпрос от точка 144 от съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, която не цели да определи принципа на обичайно данъчно облагане, на който се основава AGL, и — на още по-силно основание — не посочва, че обжалваното решение се основава на правилно определяне на този принцип. Всъщност в нея Съдът само приема, че Общият съд не е имал право да тълкува точка 29 от обжалваното решение като посочваща, че понятието „първични инертни материали“ е означавало главно инертните материали, които се облагат с AGL, и че понятието „вторични инертни материали“ се е отнасяло главно за „освободените инертни материали, изброени точно в Закона“ (отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, точка 112). Дори да се приеме обаче, че в този контекст употребата на понятията „първични“ и/или „вторични“ инертни материали е подходяща, принципът на обичайно данъчно облагане, на който се основава AGL, припомнен в точка 55 по-горе, изобщо не изключва възможността даден „вторичен“ инертен материал да представлява и „необработен“ инертен материал или той по принцип да се облага с AGL именно поради това

че изпълнява функцията на „инертен материал“. Така, обратно на това, което се отбелязва по категоричен начин в точка 29 от обжалваното решение, само от факта, че се приема, че „вторичните инертни материали“ означават „инертните материали, добити като съпътстващи продукти или отпадъци от други процеси“, не следва непременно, че посочените инертни материали са освободени от данъка. Същото важи и за „рециклираните“ материали, щом те представляват „инертни материали“ по смисъла на AGL (вж. точка 55 по-горе).

- 58 Тази преценка се потвърждава от представените от Обединеното кралство правдоподобни обяснения, изложени в точки 37—40 по-горе, които, както признава Комисията в отговор на процесуално-организационно действие на Общия съд, съответстват на изложеното в точка 19 от уведомяването за AGL, в което, както и в Закона, също не се включват понятията „първични“ и/или „вторични“ инертни материали. По същество от тези обяснения следва, че от една страна, използваната в обжалваното решение терминология за означаване на различните категории инертни материали не съответства на терминологията в AGL, а по-скоро на използваната в сектора на експлоатацията на кариери, и че, от друга страна, съществува значително припокриване на понятието „вторични“ инертни материали — на което се противопоставя понятието „първични“ инертни материали — с понятието „необработени“ инертни материали. Всъщност според Обединеното кралство понятието „необработени“ инертни материали включва както „първичните“, така и „вторичните“ инертни материали, докато „рециклираните“ инертни материали не са такива „необработени“ инертни материали. Причината за това припокриване била в това, че „вторичните“ инертни материали означават често инертните материали, които представляват производни или съпътстващи продукти от производството на „първични“ инертни материали, тоест от първичното добиване на някои материали от земните недра с цел получаването на инертни материали по смисъла на AGL. Основната разлика между „първичните“ и „вторичните“ инертни материали се състояла в съответния им състав, който определя тяхната специфична промишлена употреба. Поради това както „първичните“, така и „вторичните“ инертни материали можело да представляват „необработени“ инертни материали, доколкото били добити неотдавна и не били използвани (като инертни материали) преди това. Релевантният характер на това уточнение, направено от Обединеното кралство, е признат и от останалите страни по време на съдебното заседание.
- 59 Следователно, обратно на изложеното в точка 29 от обжалваното решение, AGL не предвижда общо освобождаване на „вторичните“ инертни материали, което би се прилагало за всички материали, обхванати от понятието „инертен материал“, а се ограничава до това да свърже квалифицирането като освободен инертен материал било с конкретни изрично посочени в Закона материали, било с даден специфичен процес за добиване или производство на един от тези материали, било с изнасяните инертни материали.
- 60 Следователно, както изтъква жалбоподателят (отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, точка 79), като се е ограничила да опише неправилно приложното поле на AGL в точка 29 от обжалваното решение, Комисията е изходила от неправилно разбиране на принципа на обичайно данъчно облагане, на който се основава Законът, което е било в състояние да опорочи законосъобразността на нейната преценка на случаите на освобождаване от данъка с оглед на понятието за държавна помощ, и по-конкретно на техния евентуално селективен характер по смисъла на посочената в точки 47—49 по-горе съдебна практика.
- 61 Поради това следва да се провери дали и до каква степен в конкретния случай тази грешка на Комисията е опорочила нейната съдържаща се в обжалваното решение преценка на другите критерии, които уреждат избирателността на предимството по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. В това отношение следва да се прецени дали Комисията е имала право да отхвърли наличието на предимства, произхождащи от данъчните различия, провеждани от AGL, само на основание че „приложното поле на AGL“ е било обосновано от неговата логика и от общата му структура (вж. точки 29, 34 и 43 от обжалваното решение).

По наличието на данъчни различия, провеждани от AGL

– По критериите, уреждащи сходството на разглежданите положения

- 62 Следва да се напомни, че за да се прецени селективният характер на предимствата, предоставени от даден данъчен режим, трябва да се провери дали мерките, основаващи се на посочения режим, могат да поставят в по-благоприятно положение „определени предприятия или производството на някои стоки“ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО в сравнение с други предприятия, които се намират в сходно фактическо и правно положение от гледна точка на преследваната със съответната мярка цел (Решение по дело *Adria-Wien Pipeline*, точка 35 по-горе, точка 41).
- 63 Както единодушно признават страните по-специално в съдебното заседание, основната цел на AGL е защита на околната среда, макар тя да не следва пряко от неговия текст.
- 64 Тази цел се състои главно в насърчаване използването в сектора на строителството на инертни материали, които представляват съпътстващи продукти или отпадъци, получени от някои процеси (инертни материали, наричани също „вторични“), или на рециклирани инертни материали, за да се намали по този начин използването на инертните материали, добити в кариерите (инертни материали, наричани също „първични“), които са невъзобновяеми природни ресурси, и в резултат на това да се ограничи засягането на околната среда, свързано с този добивен процес (наричана по-нататък „целта за пренасочване на търсенето“ или „екологичната цел на AGL“). В това отношение жалбоподателят се ограничава да изтъкне по същество, че предвид несъгласуваността в приложното поле на Закона тази цел не може да бъде постигната по последователен начин и че AGL поставя в по-благоприятно положение инертните материали, получени от определени материали, в сравнение с инертните материали, получени от други материали, които обаче се намират в сходно положение от гледна точка на същата цел. Следва да се уточни, че по подобие на принципа на обичайно данъчно облагане, който урежда AGL, както е описано в точки 53—55 по-горе, това общо определяне на екологичната цел на AGL — която не е посочена изрично по този начин в самия текст на Закона — не провежда разграничение между различните категории материали, от които могат да се произведат такива инертни материали.
- 65 Трябва да се констатира обаче, че мотивите, съдържащи се в обжалваното решение, се основават на това определяне на екологичната цел на AGL (вж. точки 5, 29, 31, 32 и 35 от посоченото решение; вж. също съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 150 и 161).
- 66 В конкретния случай впрочем не трябва да се решава въпросът дали AGL се ръководи и от принципа, че замърсителят плаща, който не произтича нито от текста на съответните разпоредби на AGL, нито от мотивите на обжалваното решение (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точки 128—131). Този принцип би предполагал, че данъкът по принцип се прилага за всички дейности по добива на полезни изкопаеми, за да бъдат поети от предприятията направените екологични разходи. Жалбоподателят обаче признава в съдебното заседание, че случаят не е бил такъв. При всяко положение, ако подобна допълнителна цел е означавала, че с данъка трябва да се облагат всички полезни изкопаеми, добити от земните недра, независимо дали е планирано тяхното търговско използване като инертни материали, тя би създавала риск не само да постави под въпрос принципа на обичайно данъчно облагане, описан в точки 53—55 по-горе, но и да засегне съгласуваното и ефикасно изпълнение на целта за пренасочване на търсенето.
- 67 Ето защо следва да се провери дали AGL предвижда по-благоприятно данъчно третиране на някои предприятия или производства в сравнение с данъчното третиране на други предприятия или производства (наричано по-нататък „данъчното разграничение“), които се намират в сходно фактическо и правно положение от гледна точка на установената в точки 63 и 64 по-горе екологична цел на AGL.

- 68 Всъщност, обратно на това, което защитава Комисията след връщането на настоящото дело за ново разглеждане от Общия съд (вж. точки 30—33 по-горе), в рамките на преценката на сходството на разглежданите положения и Комисията, и Общият съд не бива да пренебрегват тази екологична цел на AGL (съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, точка 87; Решение по дело Adria-Wien Pipeline, точка 35 по-горе, точка 41, и точка 49 по-горе), при положение че елементите, които характеризират различните положения, и в този смисъл сходния им характер, трябва по-специално да бъдат определени и преценени в светлината на предмета и целта на акта, който установява разглежданото различие, както и принципите и целите в областта, към която се отнася посоченият акт (в този смисъл и по аналогия вж. Решение на Съда от 16 декември 2008 г. по дело Arcelor Atlantique и Lorraine и др., C-127/07, Сборник, стр. I-9895, точка 26 и Решение на Съда от 12 май 2011 г. по дело Люксембург/Парламент и Съвет, C-176/09, Сборник, стр. I-3727, точка 32).
- 69 В рамките на своето първо правно основание жалбоподателят поддържа по-специално че с оглед на екологичната цел на AGL изключването от неговото приложното поле на няколко материала имало за последица необосновано данъчно разграничение във вреда на някои други материали (отменено съдебно решение, точка 1 по-горе, точки 81—86).
- 70 Ето защо следва да се провери дали от доказателствата по делото произтича, че от гледна точка на екологичната цел на AGL тези освободени материали се намират в сходно фактическо и правно положение с това на други материали, които се облагат с данъка.

– По сходството на положението на инертните материали от глина, шифер, каолин, пластична глина (клей) и шиста с положението на други инертни материали

- 71 Що се отнася по-специално до инертните материали от глина, шифер, каолин, пластична глина и шиста, които са освободени от данъка по силата на член 17, параграфи 3 и 4 и член 18, параграф 3 от AGL, трябва да се констатира, че жалбоподателят правилно изтъква, че независимо от тяхната квалификация в търговската практика, а именно като „необработени“, „първични“ или „вторични“ инертни материали, посочените инертни материали по принцип отговарят на критерия за обичайно данъчно облагане на основание на AGL, тъй като представляват „инертни материали“ по смисъла на Закона. Това принципно твърдение не е оспорено нито от Комисията, нито от Обединеното кралство, които само изтъкват, че тези материали не се използват обичайно с цел употребата им като инертни материали.
- 72 При все това, доколкото тези инертни материали се употребяват и използват търговски като такива, например в строителството на сгради или на пътни платна, те се намират в сходно, ако не и идентично положение с други облагани заместващи инертни материали. В това отношение нито Комисията, нито Обединеното кралство успяват да поставят под съмнение довода на жалбоподателя, че в такъв случай съществува поне потенциално конкурентно отношение или отношение на взаимозаменяемост между тези различни инертни материали за целите на тяхната употреба или на търговското им използване. При това положение трябва да се отхвърли доводът на Комисията и на Обединеното кралство, че материалите като шифер, пластична глина, каолин и шиста са изключени от приложното поле на AGL, с мотива че не спадат към „сектора на инертните материали“, че „поначало“ или „традиционно“ не се използват като такива, нито се добиват с такава цел, или че не поддържат „значимо конкурентно отношение с облагания сектор“ (вж. точки 32 и 36 по-горе), тъй като включването на посочените материали в приложното поле на данъка по силата на приложимото правило за обичайно данъчно облагане (вж. точка 55 по-горе) зависи единствено от тяхното действително и установено използване като инертни материали. Освен това Комисията и Обединеното кралство не оспорват довода на жалбоподателя, че на територията на тази държава членка съществуват няколко кариери, които произвеждат (първичните) инертни материали шиста и шифер.

73 Освен това е безспорно, че добивът на необлагани материали, по-конкретно на шифер и на глина, вреди на околната среда поне колкото добива на други облагани материали, ако не и повече, а също и че добивът на необлагани материали може да произведе строителни и други отпадъци или други съпътстващи продукти, които могат да бъдат използвани като инертни материали (вж. точка 41 по-горе). В този смисъл страните подчертават много неефикасният характер на добива на шифер, на пластична глина и на каолин, както и наличието на значително количество строителни и други отпадъци от посочените материали, загрозяващи пейзажа, и следователно особено вредоносното въздействие на съответния добивен процес върху околната среда — причина, поради която законодателят на Обединеното кралство е освободил тези материали от данъка, за да насърчи тяхното използване или рециклирането им като инертни материали (вж. точка 43 по-горе). Поради това инертните материали, получени от тези различни материали, поначало се намират най-малкото в сходно положение от гледна точка на екологичната цел на AGL.

74 В това отношение следва да се уточни, че Комисията и Обединеното кралство не са успели да докажат надлежно, че именно особено вредоносният за околната среда характер на добива на необлагани материали е това, което разграничава тяхното положение от положението на облаганите материали, доколкото нито мотивите на обжалваното решение, нито писмото на Обединеното кралство от 19 февруари 2002 г., приложено към писмения отговор на Комисията от 2 декември 2005 г. на писмените въпроси на Общия съд, нито отговорите от тези страни на устните въпроси, поставени в съдебното заседание от Общия съд, предлагат достатъчно обяснение във връзка с това.

– По данъчното разграничение на сходни положения

75 От гореизложените съображения следва, че фактът на освобождаване от данъка на инертните материали, получени от някои материали като шифер, пластична глина, каолин и шиста, и облагането с него на инертните материали, получени от други материали, при положение че в светлината на екологичната цел на AGL тези различни инертни материали се намират в сходно положение, що се отнася до тяхното използване като „инертни материали“, съставлява данъчно разграничение, което може да доведе до наличието на избирателни предимства по смисъла на посочената в точка 47 по-горе съдебна практика.

76 Дори да се приеме за релевантно разграничението между „първични“ и „вторични“ инертни материали, което обаче не следва от текста на Закона (вж. точка 54 по-горе), производителите на облагани инертни материали, които могат да се заместят с инертни материали, получени от освободени материали, се намират в двойно по-неблагоприятно положение. Всъщност не само че за облаганите инертни материали се начислява AGL, но те също така понасят, поне в по-голяма степен отколкото освободените материали, икономическите последици от ефекта на пренасочване на търсенето към освободените „вторични“ инертни материали, който е причинен от самото данъчно облагане на облагаемите инертни материали.

77 Доводите, изтъкнати от Комисията и от Обединеното кралство, не могат да опровергават тази преценка.

78 Обратно, след конкретен въпрос на Общия съд, поставен в съдебното заседание, Комисията и Обединеното кралство не изразяват мнение по въпроса дали освобождаването на инертните материали от глина, шифер, каолин, пластична глина и шиста непременно създава в сектора на строителството по-голямо търсене на тези инертни материали и дори представлява икономически стимул да се добиват повече („първични“) инертни материали от тези освободени материали. Такова пренасочване на търсенето към („първични“) инертни материали, получени от освободени материали, обаче би засилило неравните икономически последици, които данъчното разграничение само по себе си вече създава за търговското използване на

облагаемите заместими инертни материали. Освен това то би създадо риск от засягане на екологичната цел на AGL, която се състои именно във възпиране и в повишаване на ефективността на добива на („първични“) инертни материали от някои материали, преди всичко от освободените материали, и в гарантиране, че наличните строителни и други отпадъци от посочените материали ще бъдат премахнати.

- 79 Поради това следва да се приеме, че общото освобождаване на инертните материали от глина, шифер, каолин, пластична глина и шиста е в основата на данъчно разграничение във вреда на заместимите инертни материали, получени от други материали, които се облагат с AGL. В това отношение Обединеното кралство впрочем признава в съдебното заседание, че съществуват разлики в третирането от гледна точка на AGL, като същевременно твърди, че тези разлики могат да бъдат обосновани от естеството и от общата структура на установената система на данъчно облагане.
- 80 Освен това тази преценка не се опровергава и от обстоятелството, че в точки 158—163 от съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, Съдът не критикува точка 130 от отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе. Всъщност в тези точки Съдът отговаря на много специфично твърдение за нарушение на жалбоподателя, изведено по-специално от незаконосъобразна замяна на мотивите, която според него е направена от Общия съд, във връзка с обосноваването на някои материали като шистата и шифера с лошо качество, глината и отпадъците от каолин и пластична глина, дори когато се използват като инертни материали след добиването им, от гледна точка на преследваните екологични цели. По този начин Съдът само приема, единствено в този контекст, че констатацията на Общия съд, че тези материали „до момента [...] [са били] слабо използвани като инертни материали поради свързаните с тях високи разходи за транспорт“, не е била опорочена от грешка при прилагане на правото, при положение че „да се насърчава използването на необработени материали, които до момента се използват слабо като инертни материали, [...] е в съответствие с целта да се рационализира използването на инертните материали“ и че следователно „насърчаването на тяхното използване не осуетява и естеството и общата екологична структура на AGL“ (съдебно решение по жалбата, точка 8 по-горе, точка 161; вж. също заключението на генералния адвокат Mengozzi към решението по това дело, Сборник, стр. I-10521, точки 120—122). Съдът обаче не се произнася в този контекст по въпроса дали пренасочването на търсенето в полза на инертните материали, получени от тези освободени материали, е можело да представлява данъчно разграничение във вреда на инертните материали, получени от облагаеми материали.
- 81 При тези обстоятелства трябва да бъде приет основният довод на жалбоподателя, че AGL е в основата на данъчно разграничение между, от една страна, освободените от данъка материали, и от друга страна, заместимите инертни материали, получени от облагаеми материали, без да е необходимо произнасяне по останалите твърдения за нарушения и доводи, които жалбоподателят изтъква в това отношение.
- 82 Все пак това данъчно разграничение води до избирателни предимства в полза на някои предприятия или производства само когато не може да бъде обосновано от естеството и от общата структура на установената с AGL данъчна система (вж. точка 48 по-горе).

По обосноваването от естеството или от общата структура на AGL

- 83 Следователно трябва да се провери дали Комисията основателно е приела, че констатираните данъчни предимства в полза на някои производители или на някои материали са били обосновани от естеството или от общата структура на AGL, който представлява единствената релевантна в конкретния случай референтна рамка (вж. точки 5, 29, 31 и 32 от обжалваното решение; вж. също точка 51 по-горе).

- 84 В това отношение следва да се припомни, че за целите на тази преценка трябва да се разграничават, от една страна, целите, които са поставени на конкретен данъчен режим и са външни за него, и от друга страна, вътрешноприсъщите на самата данъчна система механизми, които са необходими за постигането на тези цели, предвид това, че тези цели и механизми, когато са основни или ръководни принципи на съответната данъчна система, могат да подкрепят такава обосновка, което държавата членка трябва да докаже (вж. в този смисъл Решение по дело Португалия/Комисия, точка 47 по-горе, точки 80 и 81).
- 85 Както бе изложено в точки 63 и 64 по-горе, екологичната цел на AGL се състои главно в насърчаване на пренасочването на търсенето в сектора на строителството от така наречените „първични“ инертни материали към така наречените „вторични“ инертни материали, които са съпътстващи продукти или отпадъци от други процеси, както и към „рециклираните“ инертни материали, без това общо определение да провежда разграничение между различните материали, от които могат да се произведат такива инертни материали. Така критериите, определящи „обичайния“ характер на предвиденото от AGL данъчно облагане (вж. точки 53 и 54 по-горе), и тази цел съставляват основните или ръководните принципи на Закона, в светлината на които трябва да се преценява евентуалната обосновааност на данъчното разграничение.
- 86 С оглед обаче на предоставените от жалбоподателя сведения Комисията и Обединеното кралство не успяват да докажат, че данъчното разграничение, свързано с освобождаването на инертните материали от глина, шифер, каолин, пластична глина и шиста, е обосновано от принципа на „обичайно“ данъчно облагане, на който се основава AGL, или в светлината на екологичната цел на AGL.
- 87 От една страна, това данъчно разграничение очевидно се отклонява от логиката на обичайно данъчно облагане на AGL, след като всички инертни материали от освободени материали представляват, поне потенциално, „инертни материали“, подлежащи на търговско използване по смисъла на Закона.
- 88 От друга страна, това данъчно разграничение може да наруши екологичната цел на AGL в два аспекта.
- 89 На първо място, освен при доказване на противното, което не е било направено до момента нито от Комисията, нито от Обединеното кралство, освобождаването на инертните материали от глина, шифер, каолин, пластична глина и шиста по-скоро създава риск да породи в сектора на строителството по-голямо търсене на „първични“ инертни материали от този вид, отколкото на „вторични“ инертни материали — а именно на съпътстващи продукти или отпадъци от някои процеси, включително получените от други заместими, но облагаеми материали, — и следователно да засили добиването на посочените „първични“ инертни материали, което би влязло в противоречие с екологичната цел на AGL, състояща се в насърчаване на използването само на тези „вторични“ инертни материали и в предотвратяване на изхвърлянето и складирането им (вж. точка 78 по-горе). В това отношение освен общото твърдение, че тези материали „традиционно“ или „поначало“ не представляват инертни материали, Комисията и Обединеното кралство не са могли да поставят под съмнение довода на жалбоподателя, че на територията на тази държава членка съществуват няколко кариери, произвеждащи („първични“) инертни материали от шиста и шифер, които биха могли да се ползват от това освобождаване по описания по-горе начин.
- 90 На второ място, в този смисъл не се осигурява вече ефикасно и съгласувано пренасочване на това търсене към използването на „вторични“ инертни материали от всички категории материали, а именно съпътстващите продукти и отпадъците от някои процеси, или на „рециклирани“ инертни материали, за да се избегне по този начин изхвърлянето на тези „вторични“ инертни материали и да се насърчи по-ефикасен добив на „първични“ инертни

материали като цяло, а не само на тези, които произхождат от някои освободени материали. Такъв резултат обаче би бил явно несъвместим с екологичната цел на AGL, както е посочена от Обединеното кралство. Освен това при тези обстоятелства потенциалните благоприятни последици за околната среда от гледна точка на същата цел, която се състои в изчерпване най-напред на съществуващите наличности на „вторични“ инертни материали от глина, шифер, каолин, пластична глина и шиста, не са достатъчни, за да обосноват констатираното данъчно разграничение, при положение че, тъй като не са ограничени във времето, тези последици създават риск (освен при доказване на противното, което не е направено в конкретния случай от Обединеното кралство) да създадат аналогични проблеми при складирането на отпадъци от инертни материали, произхождащи от други облагаеми с данъка материали, чието търсене занапред е намаляващо, което също би влязло в противоречие с екологичната цел на AGL.

- 91 Поради това, с оглед на всички гореизложени съображения, които сочат наличието на избирателни предимства по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, Комисията не е имала право да приеме в точки 34 и 43 от обжалваното решение, че „предимствата, които могат да се породят в полза на някои предприятия предвид определянето на приложното поле на AGL, са оправдани от естеството и [от] общата структура на данъчния режим“, предмет на разглеждане.
- 92 Така в конкретния случай Комисията е приложила неправилно понятието за държавна помощ на основание член 87, параграф 1 ЕО, поради което първото правно основание следва да бъде уважено, доколкото се отнася до наличието на проведено от AGL данъчно разграничение и до липсата на обосноваване в това отношение от естеството и от общата структура на разглежданата данъчна система.
- 93 На последно място, Общият съд смята за необходимо да разгледа твърдението за нарушение, изведено от неправилно прилагане на понятието за държавна помощ, що се отнася до преценката от Комисията на освобождаването на износа на инертни материали, което е свързано с аспект от обжалваното решение, който не е засегнат от уваженото в предходната точка твърдение за нарушение.

По освобождаването на износа на инертни материали

- 94 Както следва от член 16, параграф 2 от Закона, териториалното приложно поле на AGL обхваща само територията на Обединеното кралство, което води до това, че всяко търгуване с инертни материали извън тази територия, а именно всяка свързана с износа им икономическа сделка, е освободена от данъка (вж. също член 13, параграф 2, буква а) от правилника за прилагане на Закона). В това отношение следва да се напомни, че жалбоподателят приканва Общия съд да санкционира обосновката, съдържаща се точка 33 от обжалваното решение, съгласно която властите на Обединеното кралство не били в състояние да контролират износа на инертни материали, което съдържало риск от несправедливо третиране на изнасяните инертни материали (вж. точка 29 по-горе).
- 95 С цел да се определи дали освобождаването на износа съдържа избирателно предимство в полза на някои предприятия или производства е необходимо най-напред да се прецени, в съответствие с посочения в точка 47 по-горе принцип, дали изнасяните инертни материали и инертните материали, които се продават на територията на Обединеното кралство, се намират в сходни, ако не и идентични, положения.
- 96 В това отношение следва да се напомни, че в рамките на проверката, съдържаща се в точки 174—178 от съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, Съдът приема, че е налице грешка при прилагане на член 253 ЕО от Общия съд относно тълкуването на обхвата на мотивите, изложени в точка 33 от обжалваното решение (отмененото съдебно решение, точка 1 по-горе, точка 150). Съдът по-специално уточнява, че тези мотиви „в този смисъл се позовават

на несправедливото третиране, което би се получило при липсата на освобождаване на изнасяните инертни материали, поради това че продаваните в Обединеното кралство инертни материали са освободени, при положение че се използват за определени цели, докато използваните в държавата на вноса за същите цели инертни материали биха се облагали с AGL поради липсата на средства за контрол от страна на [...] власти[те на Обединеното кралство] над използването им извън територията на [тази държава членка]“ (съдебното решение по жалбата, точка 8 по-горе, точка 176).

- 97 Както отбелязва Комисията в точка 33 от обжалваното решение, предвид предмета на AGL, който цели облагане само на материалите, използвани като инертни материали, следва да се приеме, че материалите, продавани в Обединеното кралство, и изнасяните в чужбина материали действително се намират в различно положение, поради факта че вследствие на износ прилагането на определящия данъчното облагане критерий, а именно търговското използване като инертен материал, по принцип не може да бъде проверено от властите [на Обединеното кралство]. Всъщност те не могат да определят, или могат да го направят единствено със затруднение, дали даден изнасян материал може да бъде употребяван и използван като инертен материал, дали това действително ще бъде така или той ще бъде употребен за други цели, което зависи и от приложимите нормативни изисквания в страната по местоназначение. В това отношение не може да бъде приет доводът на жалбоподателя, че за властите на Обединеното кралство щяло да бъде особено лесно да установят физикохимичните свойства на материалите, предназначени за износ, за да определят по този начин дали те са подходящи за използване в процесите, които позволяват да се ползва освобождаване на основание на AGL. Дори да се предположи, че случаят е такъв, както бе отбелязано в точки 53 и 54 по-горе, квалификацията като „инертен материал“ или като освободен материал не зависи точно от тези свойства, а по-специално от изключване за всеки конкретен случай на някои изрично посочени материали или на материали, получени от процеси в приложното поле на AGL. Освен това фактът, че изнасяните материали и материалите, продавани в Обединеното кралство, не се намират в сходно положение, се потвърждава от гледна точка на екологичната цел на AGL (вж. точка 63 по-горе), щом в случай на износ законодателят и властите на Обединеното кралство не са в състояние посредством диференцирано данъчно облагане да пренасочат търсенето на инертни материали в съответствие с тази цел.
- 98 На последно място, не е доказан доводът на жалбоподателя, че 90 % от изнасяните и поради това освободени инертни материали произхождали от една гранитна кариера, намираща се в Glensanda в Шотландия, и не можели да бъдат използвани в процесите, освободени от данък в Обединеното кралство. Дори обаче да се приеме за доказан, този довод не е достатъчен, за да постави под въпрос съображенията, изложени в точка 97 по-горе. Всъщност, дори ако тези материали — в случай на тяхно търговско използване като инертни материали в Обединеното кралство — бяха обложени с данъка, този довод не може да докаже, че властите на Обединеното кралство са в състояние да проверят, че в страната по местоназначение изнасяните материали се намират във фактическо и правно положение, при което щяха да бъдат обложени с AGL, ако бяха обект на същото използване в Обединеното кралство.
- 99 Поради това, щом липсва сходство на разглежданите положения, жалбоподателят не е доказал, че освобождаването на износа води до данъчни различия, които могат да представляват избирателни предимства по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. Ето защо не е необходимо да се разглежда дали това освобождаване е от естество да насърчи използването на „първични“ инертни материали и следователно да породи последици, противоречащи на екологичната цел на AGL, които могат да бъдат обосновани от естеството и структурата му.
- 100 Предвид горните съображения жалбоподателят следователно не е доказал, че точка 33 от обжалваното решение е опорочена от грешка, доколкото там се констатира, от една страна, липсата на възможност за контрол от властите на Обединеното кралство на „използването на инертните материали извън своята територия“, и от друга страна, необходимостта „да се избегне несправедливото третиране на износа на инертни материали“.

- 101 Следователно това твърдение за нарушение трябва да се отхвърли. Това обаче не поставя под въпрос незаконосъобразността на разпоредителната част на обжалваното решение, както следва от точка 43 от него, съгласно която Комисията не повдига възражения по отношение на AGL в неговата цялост, с мотива че „приложното [му] поле се обуславя от логиката и [от] естеството на данъчния режим“, предмет на разглеждане.
- 102 Предвид грешките, допуснати от Комисията при прилагането на понятието за държавна помощ, както са констатирани в точки 51—92 по-горе, необходимо е следователно обжалваното решение да се отмени, освен по отношение на освобождаването на Северна Ирландия, което не е предмет на настоящия спор, поради нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, без да е необходимо произнасяне по второто, третото и четвъртото правно основание.

По съдебните разноски

- 103 С решението си по жалбата Съдът не се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 121 от Процедурния правилник с настоящото решение Общият съд следва да се произнесе по всички съдебни разноски, свързани с отделните производства.
- 104 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски, направени в производството пред Съда и пред Общия съд, в съответствие с искането на жалбоподателя.
- 105 Съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник държавите членки, встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Обединеното кралство понася направените от него в производството пред Съда и пред Общия съд съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи разширен състав)

реши:

- 1) Отменя Решение С (2002) 1478 окончателен на Комисията от 24 април 2002 година по преписка за държавна помощ № 863/01 — Обединено кралство/Данък върху инертните материали, освен по отношение на освобождаването на Северна Ирландия.**
- 2) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от British Aggregates Association в производството пред Съда и пред Общия съд.**
- 3) Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понася направените от него съдебни разноски в производството пред Съда и пред Общия съд.**

Azizi

Labucka

Frimodt Nielsen

Szwarcz

Gratsias

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 7 март 2012 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	2
Спорни производства и искания на страните	5
От правна страна	8
1. Предварителни бележки	8
2. По първото правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО	9
Резюме на становищата на страните след връщането на делото за ново разглеждане	9
По условията за прилагане на член 87, параграф 1 ЕО	14
По критериите, уреждащи селективния характер на предимството	14
По „обичайното“ данъчно облагане, предвидено от AGL	15
По наличието на данъчни различия, провеждани от AGL	18
– По критериите, уреждащи сходството на разглежданите положения	18
– По сходството на положението на инертните материали от глина, шифер, каолин, пластична глина (клей) и шиста с положението на други инертни материали	19
– По данъчното разграничение на сходни положения	20
По обосноваването от естеството или от общата структура на AGL	21
По освобождаването на износа на инертни материали	23
По съдебните разноски	25